

# Krekel & Mier

**VOOR ELINE & MAREN**  
**Theo Zwinderman**

## INHOUDSOPGAVE

1. Het lied	2
2. De stilte	4
3. Honing	6
4. De storm	8
5. De schat	10
6. Wolken	12
7. Zwemmen	14
8. Mier is ziek	16
9. Dammen	18
10. Mier is verdrietig	20
11. De boom	22
12. Het cadeau	24
13. De sneeuwpop	26
14. De libelle	28
15. Afscheid	30
16. De brief	32
17. De dwarsfluit	34
18. Waar ben je?	36
19. Opnieuw afscheid	38
20. Het wonder	40
21. Zonsondergang	42
22. De bosanemonen	44
23. Vliegen	46
24. Tante Truus	48
25. De overkant	50

## COLOFON

Veendam, 2018

Techniek verbeeldingen:  
acrylverf, alkydverf, vetkrijt en collage.

Tekst en illustraties: Theo Zwinderman | [www.theozwinderman.nl](http://www.theozwinderman.nl)

Vormgeving & typografie: Studio SIEN, Zwolle | [www.studiosien.nl](http://www.studiosien.nl)



## 1. Het lied

Mier had gewerkt, heel hard gewerkt zelfs. Ze had haar tuin in het stille bos geschoffeld, geharkt en daarna het tuinpad aangeveegd. Nu stond ze uit te puffen met de bezem nog in haar pootjes en ze zei zachtjes: “Zo, dat ziet er weer netjes uit! Al die vieze blaadjes van die vervelende bomen zijn weg! Nu ga ik mijn huis schoonmaken: poetsen, boenen en stofzuigen. Al dat vieze stof moet weg, want alles moet weer glimmen als nieuw!”

Nu had Mier dat gisteren ook allemaal al gedaan, maar dat vond ze niet erg. Volgens Mier bestond het leven nu eenmaal uit hard werken. Net toen Mier haar huis wilde binnengaan, hoorde ze gezang in het stille bos.

“Bah...dat is natuurlijk weer die luie Krekel!” dacht Mier. “Het enige wat hij doet, is een beetje lanterfanten en zingen. Alsof al het werk in deze wereld niet voor hem bedoeld is.” Mopperend veegde Mier langdurig haar pootjes af op de deurmat. Daarna ging ze haar huis binnen. Even later klopte er iemand op de voordeur van Mier. “Dat is natuurlijk die luie Krekel die weer komt smeken om een boterham.” dacht Mier boos. “Poeh, hij krijgt lekker niks van me, laat die Krekel eerst maar eens aan het werk gaan!”

Mier deed de stofzuiger aan en ze ging aan de slag. Maar boven het geluid van de stofzuiger hoorde ze opeens een hard geroffel. Verstoord keek ze op en ze zag dat Krekel met een vrolijk gezicht voor het grote raam stond.

“Hé Mier! Hoe gaat het?” riep Krekel en hij lachte. “Alweer aan het stofzuigen? Dat heb je gisteren toch al gedaan?”

“Jawel, hoor! Daar heb je die stoorzender van een Krekel weer!” dacht Mier boos. “Het enige wat hij doet is zinloze liedjes zingen. En dan ook nog eens mij, de nuttige en nijvere Mier, uitlachen!”

Mier trapte de stofzuiger uit en ze stoof naar de voordeur. “Krekel! Wat ontzettend flauw van je om mij uit te lachen!” riep Mier, staande in de open deur met haar pootjes in haar zij.

“Ach Mier, ik lachte jou niet uit, hoor!” zei Krekel vrolijk. “Ik heb net een nieuw lied bedacht en ik wil het heel graag voor jou zingen!”

“Hmm...” zei Mier en ze wreef met één van haar pootjes over haar kop. “Daar heb ik nu helemaal geen tijd voor, hoor. Kom morgen maar terug.”

“Nee, nee, Mier! Het lied is veel te mooi om te wachten tot morgen” zei Krekel.

Mier wilde net weer zonder iets te zeggen naar binnen gaan, toen Krekel begon te zingen. Mier bleef stokstijf staan: het lied was prachtig, ontroerend en toch ook vrolijk. Nadat Krekel was uitgezongen, had Mier de tranen in haar ogen staan.

“Kom toch maar binnen, Krekel” zei Mier. “Dan zal ik een lekkere boterham voor je smeren. Met veel heerlijke bosbessenjam erop.”

“Heerlijk!” zei Krekel.

“Veeg je wel even al je pootjes af op de mat?” zei Mier.

“Natuurlijk, Mier!” zei Krekel. “Bosbessenjam, heerlijk!”

Krekel stapte na Mier haar huis binnen. Maar hij was alweer vergeten zijn pootjes af te vegen op de mat.



## 2. De stilte

Krekel liep in zijn eentje te zingen in het stille bos.  
Opeens dacht hij: "Oeps... doordat ik zing, is het bos natuurlijk niet echt stil meer..."  
Krekel hield daarom op met zingen, waarna hij dacht: "Wat is stilte eigenlijk? Hoor je dan helemaal niets?"

Krekel besloot om eens goed naar de stilte te gaan luisteren. Hij ging in het gras liggen en hij luisterde.  
Eerst hoorde Krekel niets, zelfs nog geen zuchtje wind...  
Maar opeens hoorde hij hele zachte geluiden: heel hoog in de lucht hoorde hij een bij zoemen. Krekel kon zelfs het gefladder van een vlinder horen.  
"Wat is stilte toch een mooi geluid!" dacht Krekel.

Maar opeens hoorde hij ook iets heel anders: het stampen van pootjes en een harde stem die snel dichterbij kwam.  
Krekel kwam ophoog uit het gras en hij zag dat het Mier was. Ze liep driftig zijn kant op, zwaaiend met een boodschappentas.

Krekel hoorde haar steeds dezelfde zin zeggen: "Nootmuskaat, honing, suiker, aardbeien en beschuiten..."

Even later stond Mier voor Krekel en ze zei: "Zo Krekel, heb je weer niks te doen? Wil je wel even aan de kant gaan? Ik moet namelijk boodschappen doen, het is heel dringend!"

"Ach, Mier," zei Krekel "Ik heb het ook heel druk, hoor. Ik luisterde namelijk naar de stilte."

"De stilte? Dat kan toch niet?" zei Mier en ze keek Krekel een beetje boos aan. "Stilte, daar kun je niet naar luisteren, domme Krekel."  
"Jawel hoor, Mier. Stilte is het mooiste geluid van allemaal." zei Krekel

vriendelijk. "Ga maar eens lekker in het gras liggen, Mier, dan hoor jij het ook."

"Daar heb ik toch geen tijd voor, Krekel!" zei Mier nu een stuk bozer. "Ik heb het druk, ik moet dringend boodschappen doen!"

"Mier, dan doe ik de boodschappen voor jou!" zei Krekel vrolijk.

"Goed, dat is heel lief van je, Krekel." zei Mier. "Ik ben namelijk best moe, omdat ik net mijn hele huis al heb schoongemaakt. Weet je de boodschappen nog, Krekel?"

"Ja hoor, Mier! Nootmuskaat, honing, suiker, aardbeien en beschuiten!" zei Krekel.

"Precies!" zei Mier, en ze gaf de boodschappentas aan Krekel.

"Zo Mier, ga nu maar lekker in het gras liggen en luister goed naar de stilte!" zei Krekel. Zwaaiend met de boodschappentas liep Krekel luid zingend weg.

Opeens dacht hij weer aan de stilte en hij hield op met zingen.  
"Honing, suiker, beschuiten en dan nog iets..." dacht Krekel. "Vooral die honing en die suiker is belangrijk voor Mier, denk ik. Honing en suiker..."

Krekel neuriede een lied in zichzelf en hij kocht een pot honing voor Mier.  
"Wat ben ik benieuwd wat Mier van de stilte vindt." dacht Krekel blij.  
"En wat zal ze blij zijn dat ik honing voor haar heb gekocht!"